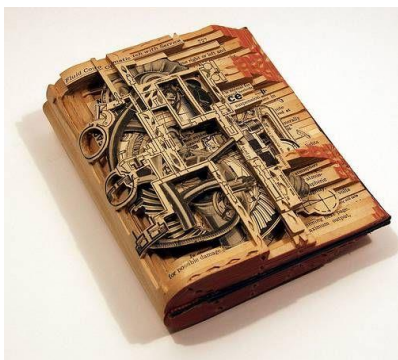

LICEUL TEHNOLOGIC „CONSTANTIN DOBRESCU”
CURTEA DE ARGES

ECON-SENS

Revistă școlară, profil Servicii- Anul III, nr.6, aprilie 2014

Colectivul de redacție

Coordonator: prof. Daniela Dobrinoiu, Bănică Maria-Dana

Redactor șef: Ologu Lavinia (XI A)

Redactor șef adjunct: Cojocaru Andreea (XI A)

Redactor: Nicolae Cosmin (XI A)

Tehnoredactare: Bădeana Alexandru (XI A)

Corector: prof. Aldea Lavinia

Econ-sens = ISSN 2285 – 3456
ISSN-L = 2285 – 3456

CUPRINS

1. Etapele parcurse pentru constituirea unei societăți și actele necesare pentru constituire.....	4
2. Caracteristici ale întreprinzătorilor.....	6
3. Tipologia întreprinzătorului.....	7
4. Model de scrisoare de intenție.....	8
5. Nu subestima importanța scrisorii de afaceri.....	9
6. Copiii din ziua de azi și atitudinea lor relaxantă față de muncă.....	10
7. Avantajele și dezavantajele folosirii internetului.....	12
8. Excelează sub presiune-energie, nu efort.....	13
9. Efectele bârfei sunt dezastruase.....	14
10. Ce trebuie să știe elevii de clasa a XII-a.....	15
11. Învățăm de la cei înțelepți.....	16
12. Colțul poetului.....	17
13. Definiția frigului.....	18

*„Succesul nu este cheia fericirii. Fericirea este cheia succesului.
Dacă îți place ce faci, vei avea succes.”*

ETAPELE PARCURSE PENTRU CONSTITUIREA UNEI SOCIETĂȚI ȘI ACTELE NECESARE PENTRU CONSTITUIRE

1. Stabilirea locului/spațiului unde societatea va avea sediul principal și, dacă este cazul, a sediilor secundare.

- a) Se poate face într-un spațiu proprietate a unuia sau a mai multor asociați ori aflat în folosința acestora.
- b) Se pregătesc/obțin acte doveditoare pentru spațiu:
 - * extras de carte funciară de la proprietari;
 - * contract de închiriere, subînchiriere;
 - * avizul favorabil al proprietarilor sau chiriașilor din locuințele cu care se învecinează spațiul în cauză (pe orizontală și verticală)

2. Se stabilește denumirea (firma) societății și, dacă este cazul, emblema societății.

- a) Firma/emblema se stabilește de către asociați și trebuie să se deosebească de firma și emblema altor societăți.
- b) Firma și emblema trebuie să fie scrise în primul rând în limba română.
- c) Firma și emblema se verifică la Oficiul Registrului Comerțului din județul unde se stabilește sediul firmei, eliberându-se dovada înregistrării și rezervării acestora pe o perioadă de 3 luni.

3. Se întocmește actul constitutiv corespunzător formei juridice de societate pe care asociații au ales-o.

- a) Pentru întocmirea actului constitutiv asociații pot contacta un avocat, un notar sau se pot adresa Biroului de consultanță din cadrul Camerelor de Comerț și Industrie Județene.
- b) La întocmirea actului constitutiv sunt necesare:
 - * acte de identificare a asociaților, administratorilor sau reprezentanților persoane fizice (pașaport, carte de identitate);
 - * acte de identificare a asociaților, administratorilor sau reprezentanților persoane juridice (statut, certificat de înmatriculare/înregistrare fiscală, certificat de bonitate bancară);
 - * certificat de cazier judiciar pentru fondatorii, administratorii și reprezentanții cetățeni străini.

4. Se semnează actul constitutiv, sub formă autentică, la un birou notarial public.

- a) Semnarea se poate face direct de către toți asociații sau prin împuternicit cu procură specială autentică.
- b) **Cetățenii străini care nu cunosc limba română semnează în prezența unui interpret autorizat.**

5. Se depun aporturile în numerar, la o bancă sau C.E.C. și se pregătesc actele de proprietate pentru aporturile în natură.

Pentru deschiderea conturilor se prezintă băncii următoarele documente:

- * cererea de deschidere a contului;
- * fișa cu specimene de semnături.

6. Se achită taxa judiciară și taxa de timbru.

7. Se pregătește dosarul cu toate actele necesare și se depune la Oficiul Registrului Comerțului din județul unde s-a stabilit sediul firmei.

Cererea de înmatriculare în Registrul Comerțului, conf. Art. 3 din Legea 26/1990, cuprinde:

- * numele și prenumele, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, starea civilă, averea și modul evaluare a acesteia și activitatea comercială anterioară;
- * firma comercială și sediul acesteia;
- * obiectul de activitate, cu precizarea domeniului și a activității principale;
- * numele, data și organul emitent al autorizației pentru activității.

8. La Oficiul Registrului Comerțului are loc:

- * verificarea dosarului;
- * controlul legalității actelor și autorizarea înmatriculării societății, de către judecătorul delegat de Tribunalul teritorial;
- * transmiterea spre publicare în Monitorul Oficial al României a încheierii hotărârii judecătorului delegat;
- * înmatricularea societății;
- * eliberarea certificatului de înmatriculare și a încheierii hotărârii judecătorului delegat.

9. Înregistrarea fiscală a societății și obținerea codului fiscal unic de la Administrația financiară teritorială.

10. Obținerea avizelor și autorizațiilor necesare funcționării societății (de la instituții precum: SANEPID, Pompieri, Mediu, Protecția Muncii).

Autor: prof. Dobrinou Daniela

CARACTERISTICI ALE ÎNTRERINZĂTORILOR

Spiritul antreprenorial

Spiritul antreprenorial se poate aborda sub mai multe aspecte, funcțional, psihosocial și comportamental.

Abordarea funcțională privește rolul spiritului antreprenorial în economie și are două funcții – funcția de asumare a riscului atunci când implicațiile pot fi ținute sub control și funcția de lansare sau modificare semnificativă a unei afaceri.

Abordarea psihosocială caracterizează trăsăturile definitorii ale anumitor întreprinzători, care reușesc să creeze o atmosferă de lucru propice în firmă și să ia măsuri de stimulare a activității.

Cea mai semnificativă caracteristică psihosocială a întreprinzătorilor este dorința de realizare materială, profesională și socială. Acestea se referă la profitul firmei, la independența întreprinzătorului și la satisfacția profesională. Profitul firmei este cel care aduce satisfacția întreprinzătorului privind modul cum este răsplătit pentru folosirea timpului și investirea economiilor personale. Tot prin profit se recunoaște riscul asumat în afacere și spiritul de inițiativă pe care întreprinzătorul l-a avut în derularea afacerii. Independența se manifestă prin libertatea decizională a întreprinzătorului.

Satisfacțiile profesionale provin din potrivirea dintre aspirațiile și cunoștințele întreprinzătorului în raport cu natura afacerii, care îi dau sentimentul de realizare practică a cunoștințelor puse în slujba firmei. O altă caracteristică de ordin psihosocial a întreprinzătorilor este curajul cu care se angajează să depășească riscurile care apar și la care aceștia sunt supuși în tot decursul activității firmei.

Profesorul american Patrick R. Lilos clasifică riscurile care-i pândesc pe întreprinzători, în 4 categorii: riscuri financiare, profesionale, familiale și de ordin psihic.

Abordarea comportamentală a spiritului antreprenorial se face prin analiza atitudinii pe care o au întreprinzătorii în orientarea strategică - aceasta se referă la alegerea elementelor care stau la baza formulării strategiei și anume:

- identificarea oportunităților de afaceri care rezultă din analiza de mediu
- selectarea oportunității celei mai favorabile
- atragerea resurselor pentru valorificarea acestor.

În orientarea strategică întreprinzătorul trebuie să fie creativ și inovativ. Pe măsura dezvoltării afacerii scade caracterul antreprenorial și flexibilitatea afacerii și crește caracterul administrativ. Perseverența de a finaliza acțiunile întreprinse pentru atingerea țelului propus reprezintă o componentă absolut necesară a comportamentului antreprenorial. Antrenarea resurselor se face treptat menținând la minim nivelul atras și folosirea avansurilor de la clienți, barterul, creditul comercial etc. În ceea ce privește controlul resurselor întreprinzătorii sunt adepții utilizării resurselor care aparțin altora utilizând frecvent cooperarea. Structura managerială permite relații directe cu angajații și colaboratorii importanți.

Politicile de recompensare au la bază de obicei performanțele obținute de personal, responsabilitățile individuale și profitul realizat. Recompensarea poate consta adesea în promovare sau în cedarea unor părți sociale din capital.

Autor: prof. Bănică Dana

TIPOLOGIA ÎNTEPRINZĂTORULUI

Literatura de specialitate a departajat întreprinzătorii în mai multe tipuri:

O categorie sunt întreprinzătorii **statici și marginali**. Aceștia sunt specialiști cu studii tehnice care au în general aptitudini de comunicare scăzute și conduc afacerea ca pe o familie, nedelegând autoritatea (paternaliști). O altă categorie - întreprinzătorii **dinamici** - sunt cei care caută să-și suplimenteze studiile în domeniul economic și/sau juridic, deleagă autoritatea, folosesc tehnici de marketing și de vânzări variate, au mai multe surse de capital și fac planificări pe termen lung.

Unii întreprinzători lucrează în echipe antreprenoriale care se formează prin asocierea mai multor persoane cu o varietate de însușiri manageriale, cu o experiență diversificată și se regăsesc în special în firmele care folosesc tehnologii avansate.

Specialistul american **John Minera** clasificat întreprinzătorii în 4 tipuri identificând pentru fiecare din ele caracteristici și elemente specifice:

Întreprinzătorul performant personal - alocă foarte mult timp afacerii, crede puternic în propria persoană și în ceea ce face, încearcă să se documenteze cât mai mult despre afacerea pe care o derulează și posedă o viziune amplă asupra afacerii pe care o implementează. Acest întreprinzător are reacții rapide față de schimbările mediului, o capacitate mare de rezolvare a problemelor, pune accent pe flexibilitatea organizării firmei și se descurcă bine în condiții de criză.

Întreprinzătorul super-vânzător (super-comerciant) - este mereu preocupat să vândă, se concentrează asupra a ceea ce vinde și cum vinde, nu renunță niciodată să vândă, apelează la alții pentru a dirija afacerile curente ale firmei și pune accent pe relațiile umane și pe munca în echipă.

Întreprinzătorul manager - posedă calități și pregătire managerială apreciabilă, îi place să conducă propriii salariați, de aceea se străduiește să dezvolte o firmă de dimensiuni cât mai mari, alocă timp și resurse pentru convingerea propriilor clienți să cumpere produsele firmei sale, încurajează personalul să-și construiască o carieră în cadrul companiei și pune accent pe formarea unei culturi organizaționale specifice firmei și pe eliminarea diferențelor culturale.

Întreprinzătorul expert(generator de idei) - posedă suficiente cunoștințe într-un domeniu pentru a fi considerat expert, deține "libertatea" de a inova și de a-și implementa propriile idei, atrage persoane cu calități complementare lui, pentru finalizarea noilor idei, își consacră energia obținerii sprijinului pentru implementarea ideii noi și își cristalizează o viziune asupra afacerii.

În urma proiectului *Strategic Orientation of Small European Business*) s-au delimitat patru tipuri de întreprinzători în funcție de intensitatea atitudinii comportamentale :

Întreprinzătorul universal sau complet (cel mai performant din punct de vedere economic): bună pregătire economică și tehnică ;capacitate mare de acoperire a problemelor antreprenoriale; adaptabilitate mare la mediu; orientarea strategică este diversificare; obiectivele sunt obținerea de bani și un stil de viață bogat în satisfacții.

Întreprinzătorul dinamic sau pionier:deosebit de creativ; disponibilitate spre asumare de riscuri; se adaptează bine la schimbările de mediu; orientarea strategică este penetrarea pe piață și dezvoltarea produsului; obiectivele urmărite sunt obținerea de bani și un stil de viață bogat în satisfacții.

Întreprinzătorul organizator:

atenție majoră pentru aspectele administrative; capacitate ridicată de acțiune și gândire analitică; orientarea strategică , modernizare și penetrare de noi piețe; obiectivele urmărite sunt de natură familial antreprenorială

Întreprinzătorul clasic sau rutinier:amplare mai redusă a deciziilor și acțiunilor; nu generează firme puternice și dinamice; prudență apreciabilă; orientarea strategică este de diversificare.

Autor: Briceag Iulia, a XI-a A

Model de scrisoare de intenție

Scrisoare de intenție pentru un tânăr absolvent de liceu

Informații de contact:

Adresă:

Numărul de telefon:

Telefon mobil:

E-mail:

Angajator:

Nume:

Companie:

Adresă:

Data:

Stimate Domnule/Dna. _____, (numele de familie)

Vă scriu cu intenția de a aplica pentru poziția de _____.

Universitatea/facultatea/ liceul/ _____ instituție recunoscută la nivel mondial/ european /de România/ local/, al cărei absolvent sunt, m-a pregătit temeinic pentru _____.

Ca absolvent recent al _____, cu experiență teoretică bună în _____, consider că dorința pentru perfecționare se poate dezvolta în cadrul SC _____.

La acest moment lucrez în cadrul _____.

Sunt emoționat despre posibilitatea de a mă alătura echipei dvs.

Vă mulțumesc pentru timpul acordat.

Cu considerație,

Semnătura

Numele

NU SUBESTIMA IMPORTANȚA SCRISORII DE INTENȚIE

Deși mulți dintre noi cunoaștem cât de importantă este conceperea cu atenție a unei scrisori de intenție, atunci când dorim să ne angajăm, de multe ori, preferăm să uităm și cele mai simple reguli de întocmire a acesteia sau chiar să o ometem complet dintre documentele trimise către interviuator, doar pentru simplul motiv că nu ne prea pricepem cam ce să trecem pe acolo sau pentru că ni se pare complet inutilă odată ce am reușit să concepem un CV bun.

Să revedem deci împreună regulile de întocmire a scrisorii de intenție și astfel poate să reușim ca pe viitor să putem redacta singuri un astfel de document ceva mai ușor și fără a mai fi blocați de nesiguranța sau teama de a nu greși cu ceva la redactarea unui astfel de document profesional. Scrisorile de intenție sunt, fără nici o îndoială, unelte demne de luat în considerare de fiecare dată când dorim să candidăm la ocuparea unui post într-o companie oarecare.

Prima parte, introducerea, are întotdeauna un impact deosebit asupra persoanei care va analiza documentele necesare programării pentru interviu de aceea nu vă grăbiți niciodată cu această prima parte și încercați să obțineți un efect cât mai pozitiv fără a deveni în vreun fel prea familiari sau jenant de sinceri. Este o situație asemănătoare primei impresii pe care o poți face cuiva într-o situație de comunicare pe viu, deci încercați să captați de la bun început atenția cititorului.

Nu uitați că scopul scrisorii de intenție este acela de a introduce cât mai convingător CV-ul atașat acesteia și de a face o foarte bună impresie angajatorului, care mai apoi se va arăta sau nu interesat și de experiența dumneavoastră profesională și de celelalte detalii suplimentare trecute în CV.

Datele dvs. de contact, dar și cele ale firmei unde doriți să vă angajați nu trebuie niciodată omise din conținutul scrisorii de intenție, iar dacă nu aveți suficiente informații atunci e bine telefonați să vă informați exact cu privire la datele de contact ale angajatorului, inclusiv adresa de e-mail, numerele de telefon și fax. Nu vă lungiți în mai mult de 3 sau 4 paragrafe, încercați să fiți cât mai clari și convingători în scurta dumneavoastră expunere a motivelor care vă fac să candidați pentru postul vizat. Experiența anterioară și trăsăturile dumneavoastră de personalitate trebuie să își găsească loc în cadrul scrisorii de intenție, iar persoana de contact trebuie să poată să își facă o idee cât mai cuprinzătoare despre dumneavoastră - doar prin simpla lectură a scrisorii de intenție, asta fără a mai consulta eventual și CV-ul atașat acesteia.

Atunci când doriți să convingeți că sunteți cea mai potrivită persoană pentru postul în cauză, oferiți dovezi convingătoare, nu fiți infatuați și lipsiți de orice miez factic. Subliniați foarte clar motivele care pot convinge și exprimați-vă direct dorința fermă de a ocupa postul dorit. Dacă aveți informații de prima mână despre compania respectivă nu ezitați să le destăinuiți și în scrisoarea de intenție pentru a arăta astfel interesul față de companie și activitatea acesteia.

Dacă trimiteți scrisoarea de intenție prin intermediul unui serviciu de e-mail sau prin fax, aveți grijă să nu depășească o pagină și să se afle mereu sub ochii interviuatorului fără a mai fi nevoie ca acesta să deruleze pagina, în susul sau în josul ei. Termenii tehnici și în general întregul vocabular folosit la redactarea scrisorii trebuie să se înscrie în normele limbii literare, iar abrevierile și jargonul sunt complet de evitat.

Feriți-vă ca pe parcursul redactării să folosiți întorsături de fraze de tipul "dacă..." sau "dar..." ori "deși.../cu toate acestea...". Acestea nu demonstrează decât nesiguranță și confuzie, motiv pentru care puteți fi respinși din start, pentru că scrisoarea dvs. nu dovedește suficientă determinare și dorință de a ocupa postul pentru care aplicați.

Încheiați pe un ton pozitiv, exprimându-vă dorința de a vă prezenta în detaliu la un viitor interviu. Nu uitați să verificați încă o dată ortografia și punctuația, treceți datele de contact și apoi puteți trimite documentele către destinatar. **Mult succes!**

Autor : Drăgoi Valentin, a XI-a A

COPIII DIN ZIUA DE AZI ȘI ATITUDINEA LOR RELAXATĂ FAȚĂ DE MUNCĂ

Cum sunt copiii din ziua de astăzi? Dependenți de Facebook și de sms-uri, ultra-pasionați de tot felul de gadget-uri electronice și complet dezinteresați de sport și de alte activități sănătoase, în aer liber. Mari amatori de distracție și de recompense -instant, ei preferă să își petreacă majoritatea timpului liber în fața calculatorului și fug de lucrurile care presupun o doză, chiar și minimă, de efort. Pentru ei, a marca un gol spectaculos la fotbal nu înseamnă a șuta cu sete într-o minge reală, ci doar a apăsa la momentul potrivit tasta D, la jocul FIFA 2011.

Am zugrăvit un tablou prea sumbru? Am exagerat puțin lucrurile? Nu. Copiii din ziua de astăzi au un cu totul alt gen de copilarie față de cea a generațiilor anilor '70-'80 și lucrul acesta e confirmat atât de psihologi, cât și de diferite studii și sondaje. Un astfel de studiu, de exemplu, realizat de Consiliul Național al Audiovizualului, arată că în România 98% din copiii cu vârsta între 6 și 15 ani stau cu orele în fața televizorului sau a calculatorului, fără să mai aibă timp (sau interes) și pentru altfel de activități.

Deja au dispărut jocurile practicate în fața blocului - șotron, de-a v-ați ascunselea, frunza, rațele și

vânătorii - și, implicit, au dispărut și interacțiunile normale între copii, acele interacțiuni care îi învață să socializeze, să-și rezolve singuri conflictele, să-și dezvolte în mod natural personalitatea de viitori adulți. Acum ei discută, se împrietesc și se ceartă doar din taste, sunt obișnuiți să vadă lumea prin intermediul unui ecran și nu înțeleg cum au putut supraviețui părinți lor fără Internet, smartphone, Facebook și mess.

Iar specialiștii spun că situația e de natură să ne pună pe gânduri, pentru că acești copii riscă să se transforme într-o generație de indivizi izolați, egocentriți și supraponderali, dezorientați de lumea exterioară și pentru care doar ceea ce este virtual este... real. Efectele sunt pe mai multe planuri:

1) Orele petrecute în fața televizorului ori a calculatorului, în detrimentul activităților în aer liber, își pun amprenta asupra sănătății copiilor, favorizând obezitatea și anumite boli întâlnite mai degrabă la adulți, cum ar fi diabetul zaharat de tip 2, hipertensiunea arterială și afecțiunile cardiovasculare. Sunt niște consecințe atât de îngrijorătoare încât în unele țări cluburile sportive au început să legitimeze copiii la vârste foarte mici, de 4-5 ani (când aceștia n-au descoperit încă prea bine televizorul și calculatorul), pe ideea că ei capătă astfel o preocupare sănătoasă și, chiar dacă nu vor ajunge niște vârfuri în sport, măcar își vor dezvolta și păstra toată viața pasiunea pentru mișcare.

2) Copiii care petrec prea mult timp în mediul virtual tind să aibă note mici la învățătură. Sunt obișnuiți cu multitasking-ul (își verifică mail-ul, scriu mesaje pe telefonul mobil, comunică pe messenger, aruncă un ochi pe Facebook și ascultă muzică la căști – toate în același timp!) și de-aceea au probleme în a-și focaliza întreaga atenție asupra temelor.

3) Obișnuiți cu Internet-ul, copiii se așteaptă la răspunsuri imediate și nu fac niciun efort să se gândească ei înșiși la soluții. În general, ei vor un răspuns instantaneu de la cei cu care comunică, nu au răbdare, doresc să aibă acces la orice și la oricine, fiindcă, la urma urmei, acesta este stilul în care au crescut. Și cel mai grav este că, procedând astfel, pierd cea mai valoroasă și mai educativă experiență, aceea de a învăța din propriile greșeli.

4) Mulți părinți, fiind destul de stresați cu alte probleme, preferă să își lase copiii în fața televizorului ori a calculatorului, numai să aibă și ei câteva momente de liniște. Iar copiilor, desigur, le convine lucrul acesta. Sondajele realizate în SUA arată că, în medie, părinții petrec doar trei minute și jumătate pe săptămână (!) având conversații semnificative cu odraslele lor, rezultatul fiind apariția unor familii bizare, în care părinții nu mai au practic nicio idee despre preocupările și activitățile copiilor lor.

5) Multe emisiuni TV oferă modele de comportament foarte sărace în valori morale și expun copiii la lucruri nepotrivite pentru ei, în timp ce jocurile video le permit să folosească arme (virtuale). În SUA, programele TV pentru copii prezintă o medie de 20-25 de acte de violență în fiecare oră. Iar cum copiii sunt ușor de influențat și învață prin observație și imitare, e clar că această expunere nefastă la violență duce mai târziu la un comportament antisocial.

Dar problema cea mai mare, până la urmă, este alta. Învățați să obțineți totul cu ușurință și să aibă

satisfacții imediate, acești copii, odată deveniți adulți, **au tendința să caute mereu scurtătura**, soluția salvatoare care le permite maximum de beneficiu cu minimum de efort. Pentru generațiile trecute, ideea de bază era că succesul ține de muncă. Dar acum nu mai este așa și lucrul acesta se vede foarte bine în societatea americană, unde celebra frază “Fiecare are dreptul să-și caute fericirea”, din Declarația de Independență, pare să fie înlocuită tot mai mult cu o variantă ciuntită: “Fiecare are dreptul la fericire”. Strădania, creativitatea, bucuria de a

realiza ceva pe cont propriu – lucruri cândva foarte consistente și apreciate în societatea americană – au lăsat acum locul... norocului. Da, mulți tineri americani cred astăzi că este posibil ca bogăția să vină cumva, nu știu nici ei cum, dar fără a fi nevoiți să muncească din greu pentru a o obține.

Sociologul Alfred Bulai remarcă faptul că această tendință se conturează și în România. “Dacă în urmă cu 20-25 de ani, munca, patriotismul, responsabilitatea, moralitatea erau promovate într-o formă sau alta ca valori în sine, acum banii și plăcerea imediată sunt pe primul loc. Uitați-vă cum se manifestă acest lucru la nivelul cuvintelor: înainte spuneai despre ceva bun că e «meserie», astăzi spui că e «marfă». Societatea a devenit orientată spre mercantil și de-accea, atunci când vorbești despre un sportiv, este mai interesant să spui nu ce record a doborât, ci cum își cheltuiește banii”.

Ce se poate face? Responsabilitatea este strict a părinților. Aceștia **au obligația** să limiteze accesul copiilor la televizor și la calculator, să-i înscrie la cluburi sportive, să petreacă mai mult timp cu ei, să le arate, prin propriul lor comportament, ce este bine și ce este rău. Nici școala și nici biserica nu au această responsabilitate, deși unii părinți, prea ocupați cu cariera și cu propriile lor distracții, susțin acest lucru. Copilul își ia reperele (bune, proaste) din familie.

Din păcate însă, deja în multe familii nu mai există decât repere proaste care, lucru trist, se transmit natural de la o generație la alta. Și asta se vede cel mai bine dacă aruncăm o privire la ceea ce se întâmplă în mediul politic: cine sunt tinerii politicieni de azi, spurcați la banul public și la “afaceri” cu Statul? În multe cazuri (prea multe), ei nu sunt decât copiii tinerilor politicieni de ieri.

Autor: prof. Rizoiu Grațiana

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE FOLOSIRII INTERNETULUI

Odată cu apariția acestui mediu online, numit Internet, s-au produs unele schimbări majore în viața omului. Acest serviciu permite comunicarea cu oameni aflați în orice colț al Pământului, putem să ne documentăm cu orice tip de informație în doar câteva secunde, chiar dacă avem nevoie de o adresă, un doctor, un loc de muncă sau orice altceva. Motoarele de căutare ne oferă această posibilitate în doar câteva secunde, prin paginile web încărcate odată ce am apăsăst tasta Enter. Cel mai popular motor de căutare este Google, căruia i se mai adaugă și Bing. Internetul ne ajută și să putem vedea o persoană aflată la mii de kilometri, prin webcam, să-i auzim vocea cu ajutorul unui microfon.

Comunicarea virtuală a schimbat comunicarea clasică din punct de vedere psihologic. Prin comunicarea clasică era nevoie să ne întâlnim ca să ne putem vedea, vorbi, să mergem la magazin dacă avem nevoie de ceva, sau să mergem la cinematograful pentru a putea vedea un film.

Adolescenții fac parte din categoria celor afectați de această lume virtuală, deoarece ajung, prin aceasta, să înlocuiască lumea reală. Spațiul virtual oferă acestora tentația de a avea orice identitate, să fie cine își doresc și nu ceea ce sunt. Ei se prezintă de multe ori ca fiind adulți, cu o altă înfățișare, alte ocupații și altă personalitate oferindu-și satisfacția de a fi puternici, maturi, în loc de lipsiți de încrederea în sine sau timizi. Cei care cu adevărat se pot exprima mai greu, sunt timizi și neîncrezători, au o imagine proastă despre ei, cad pradă primii acestor tentații.

Timutul pe care tinerii îl oferă Internetului este din ce în ce mai mare, și ajunge încet să fie exclusiv. În lipsa lui, aceștia capătă un comportament prin care sunt colerici, se enervează din aproape orice, nu își găsesc locul, nu fac nimic altceva, sunt triști, deprimați, fără interese, neștiind ce să facă cu timpul liber. Odată intrați, această lume presupune abandonarea lumii reale, părăsirea vechilor activități și a unor persoane din viața lor. Această adăție îi lasă în urmă pe prieteni, colegi, rude, școală, plăcerile, interesele și distracțiile. Izolarea socială, rezultatele slabe profesionale, deficite comportamentale, ignorarea sănătății sunt câteva dintre consecințele utilizării în exces al Internetului.

Aflându-se mai tot timpul în fața calculatorului, viața lor devine una virtuală. Singura entitate cu care intră în contact sunt fanteziile altor internați care își ascund identitatea în spatele unor ID-uri. În astfel de condiții, minciuna pare a fi principalul motiv al traiului lor zilnic.

Odată ce atenția lor este focalizată asupra comunicării mediate de o conexiune web, își pierd abilitățile de comunicare directă. Printre aspectele negative pe care le are Internetul se află și acela că dă posibilitatea persoanelor să-și creeze o personalitate diferită față de cea reală. Adăția atinge cote mari atunci când dependenții se izolează de cei dimprejur și rămân în lumea creată de ei, între patru pereți. Au avut loc multe întâmplări de groază în ceea ce privește site-urile porno, sataniste, de la infracțiunile care se pot realiza pe Internet, printre care carduri furate, spargerea unor servere etc., până la apariția unor boli psihiatrice din cauza navigării excesive.

A luat amploare și pornografia, iar odată cu acest fenomen scade și vârsta utilizatorilor site-urilor cu conținut adult, deoarece securitatea pentru a intra pe un site de adulți este minimă, pe unele chiar lipsește total. Vârsta vizitatorilor care pot accesa site-urile pornografice a ajuns la 6-7 ani. Este de ajuns ca printr-un click, copilul să menționeze că are peste 18 ani, iar lumea adultă este deschisă.

Jocurile copilăriei au și ele de suferit. Ele s-au mutat din fața blocului în fața calculatorului. Majoritatea copiilor folosesc Internetul pentru muzică, Messenger, Chat și jocuri online. Nimeni nu mai joacă fotbal în fața blocului, ci FIFA pe calculator. Creierul copilului este afectat de jocurile cu violență ridicată, care le provoacă un comportament animalic.

Autor: prof. Mînzatu Nicoleta

EXCELEAZĂ SUB PRESIUNE-ENERGIE, NU EFORT

O viață excelentă nu constă în a muncii din greu, ci în a face acțiuni diferite, chiar contrare obișnuințelor mulțimii”. (Ralph Waldo Emerson)

Momentele de presiune pot avea o durată scurtă, însă ele pot face sau desface visele. Traectoria ta prin viață e în mare măsură influențată de bătălia dintre mecanismele homeostaziei creierului, care se luptă să se asigure că rămâi același și repeți ceea ce a funcționat pentru tine în trecut, un impuls care își are lăcașul într-o zonă profundă a creierului, numit sintropie. Dar sintropia se activează foarte rar de la sine putere; trebuie pornită în mod conștient.

Mecanismele homeostaziei sunt în mod feroce îndreptate spre acumularea lucrurilor, nu spre eliberarea de ele, acumularea cât mai multor bagaje - inclusiv bagajul emoțional, obiceiurile mentale și eforturile fizice – iar aceste tendințe de a păstra totul așa cum era consumă mult prea multă energie pentru a apăra ceea ce e deja un obicei.

Pentru a face un progres rapid sub presiune nu ajunge doar să vrei să fii calm, trebuie să-ți condiționezi creierul și sistemul nervos să fie calme și în consecință să te mențină calm. Iată 6 căi de a începe să realizați acest lucru :

- Observați interacțiunea voastră cu punctul de presiune;
- Perfecționați-vă capacitatea de a face exact opusul a ceea ce face toată lumea sub presiune;
- Căliți-vă - exersați punându-vă în situații sporite;
- Imaginați-vă eficacitatea calmă;
- Adoptați metode de calmare instantanee;
- Depășiți trecutul – într-o singură secundă.

Asemenea majorității oamenilor, fără îndoială , ați avut parte de acele experiențe când vă simțiți cu adevărat într-o zonă de confort – când vă raportați la situațiile stresante cu eleganță și la schimbările bruște cu ingeniozitate în loc de a opune rezistență. Și cu toate acestea sunt chiar momente când nu sunteți în zona de confort.

În esență, creierului îi place ca totul să fie frumos și ordonat, fără surprize: Vrea să identificați la infinit ceea ce ar putea funcționa greșit și să creeze o soluție fixă pentru fiecare problemă imaginabilă, așa încât, de fiecare dată când apare una la orizont să fiți gata să-i aplicați corecția necesară.

Însă în situațiile de mare presiune, sentimentul de curgere spre înainte poate fi ușor deviat de rezistența față de abordările inedite. Când descoperi ce îți poate aduce satisfacții, în mijlocul unei situații confuze, concentrează-te pe asta și, astfel, îți vei stimula nu doar cele mai bune dar și cele mai noi și creative reacții.

“Nu există pur și simplu, ci decizi întotdeauna ce se alege de viața ta și ce vei deveni în momentul următor.”

Viktor Frankl

Autor: Cojocaru Andreea, a XI-a A

EFFECTELE BÂRFEI SUNT DEZASTRUASE

Inimile calde rareori produc capete înfierbântate

Auzim deseori glume nevinovate despre bârfă, precum aceea cu doi bărbați care stăteau de vorbă, iar unul zice: “Nu mai am ce să-ți spun. Ți-am povestit deja mai multe decât am auzit!” Acesta este registrul specific strategiei legate de bârfă, care are capacitatea, și a făcut-o deseori, să compromită reputația unei persoane. Bârfă dăunează întotdeauna relațiilor, și în special celor pe care le ai cu persoana despre care bârfești. Spre exemplu, odată ce ai spus ceva neplăcut despre o persoană, te vei simți stânjenit în preajma ei, iar relația ta cu acea persoană va avea de suferit.

Dr . Adrian Rogers subliniază cu justete că înainte de a răspândi informații ce ar putea fi considerate bârfă, trebuie să reflectăm cu atenție la următoarele trei întrebări:

- 1 : Sunt adevărate ? Dacă pică testul inițial, atunci nu trebuie repetate.
- 2 : Chiar dacă sunt adevărate, e neapărat necesar să le spui și altora? Vor face cuiva bine? Vor răni pe cineva? N-ar fi bine să nu le-mpărtășești și altora? Dacă nimeni nu are de câștigat de pe urma lor, atunci cui servește repetarea lor?
- 3 : Este un gest frumos? În lumea noastră, atât de plină de cinism și scepticism, repetarea lor ar fi un gest frumos? N-ar fi mai bine să rămână nemărturisite? Te-ai simți mai bine dacă ai repeta aceste informații?

Dacă privești lucrurile din această perspectivă, șansele de a fi un bârfitor scad în mod spectaculos, iar posibilitatea să începi să semeni cu micuțul din imagine rămâne doar un vis urât!

Dacă te gândești la beneficiile reprimării bârfei într-o fază incipientă vei descoperi că sunt substanțiale. Mai întâi, nu-ți faci rău singur, ceea ce înseamnă că reputația ta rămâne nepătată.

Ceea ce este un lucru bun! Apoi , nu vei distruge reputația altei persoane. Ceea ce înseamnă că cercul tău de prieteni va fi mai larg. Ținând cont de faptul că nu vrem să ne pierdem prietenii, stoparea bârfei e un lucru bun!

O reuniune de clasă a fost definită ca o oportunitate de a te întâlni cu alte persoane care erau odată de-o seamă cu tine.

Autor: Ologu Lavinia, a XI-a A

CE TREBUIE SĂ ȘTIE ELEVII DE CLASA A XII-A

Clasa a XII-a este pentru majoritatea elevilor ultima ocazie să-și dezvolte abilitățile matematice, lingvistice, digitale sau de comunicare într-o limbă străină.

Dacă nu reușesc să facă acest lucru, mulți vor termina liceul fără să reușească să susțină examenul de bacalaureatul sau să meargă la o facultate.

Elevii care nu sunt motivați să-și termine studiile vor avea probleme în a-și dezvolta o cariera sau a obține locul de muncă pe care și-l doresc.

Principalele abilități pe care elevii din clasele terminale de liceu trebuie să le aibă sunt:

- Utilizarea calculatorului ca o metodă de cercetare sau de cunoaștere a unor lucruri noi;
- Să poată să-și elaboreze lucrări la care să nu fie nevoit să fie asistat de cineva sau îndemnat de cineva ;
- Să comunice ușor cu profesorii și colegii;
- Să-și poată exprima ușor ideile oral sau în scris;
- Să-și poată susține ideile și să demonstreze că acestea au o bază reală de cunoștințe .

Pentru a trece cu bine de examenul de bacalaureat, elevii de clasa a XII-a trebuie să își organizeze foarte bine timpul și să își stabilească un program de învățare pe care să îl respecte zilnic, pentru a se pregăti eficient și concomitent la fiecare disciplină în parte.

Este esențial să învețe regulat și să nu sară peste sesiunile programate pentru învățare dintr-o zi, oricât de greu ar fi, pentru a nu pierde ritmul și a nu rămâne în urma cu materia. Să își ia câte o zi liberă, de relaxare, dar nu foarte des, deoarece timpul nu permite acest lux.

Fă-și facă o agendă și să treacă orele de învățare, având grija ca acestea să nu fie programate noaptea târziu sau în mijlocul zilei, când este indicat să se odihnescă , poate chiar să dormă , pentru a-și încărca bateriile.

Autor: prof. Bălășoiu Nicoleta

ÎNVĂȚĂM DE LA CEI ÎNȚELEPȚI

„Trăim în țara în care oamenii nu au niciodată timp să citească. Sau nu își fac. Cărțile sunt trecute în uitare, cu o îndârjire demnă de o cauză mai bună. Praful anilor de incultură și agitație ieftină se așterne cu nonșalanță peste viața unor oameni căzuți în resemnare. Îngustează destine, periclitează vise și întristează vieți. Atacă personalități și caractere. Înșală încrederea în reușită”.

(Octavian Paler)

Autor: Gîlcevoiu Alexandra, a XII-a A

COLTUL POETULUI

Trăsnite idei

*Ce-ar fi să trec prin lume
Fără să n-am nici-un habar
Să-mi fac un rost în lume
Ca printr-o aruncătoare de zar.*

*De pierd la loteria vieții
Am să învăț din greșeli
Că așa sunt poezii
În viață, ursuzi și rebeli.*

*Sunt asemănați cu golarii
Că-și pierd vremea hoinărind
Și nu le pasă de anii
Pe care i-au cheltuit*

*Încearcă orice și oricând
Viața ei și-o trăiesc
Spunând tot ce-au în gând
Știu că pare nebunesc.*

Părerăa elevului „netocilar”

*Domnii noștri profesori
Ne-ar învăța până-n zori
Dar noi nu vrem să-nvățăm,
Ca să nu ne complicăm.*

*Doamna de română ne învață
Să știm să vorbim în viață.
La matematică e mai greu
Că doamna e ... zgârcită rău.*

*La informatică stai pe mess,
Că n-ai nici-un alt interes.
La istorie ne stresează
Că tare repede mai dictează.*

*La sport mereu țopăim
Note bune să primim,
La chimie mai chiulim
Că știm bine să mințim.*

*Despre restul nu vă mai vorbesc
Că simt ca înnebunesc.
Poate-o să iau vreo boală
Și n-o să mai vin la școală.*

*Căci cheltuielile-s multe
Pe lucruri mari și mărunte*

Autor: Drăgan Denisa, a X-a A

Definiția frigului

- +20° Grecii îmbracă puloverele (dacă și le găsesc).
- +15° Cei din Hawai pornesc caloriferele (dacă le au).
- +10° Americanii tremură, rușii seamănă porumb.
- +5° Îți poți vedea respirația. Mașinile italiene nu mai pornesc. Norvegienii fac o baie. Rușii conduc cu geamurile deschise.
- 0° Apa îngheață în America, în Rusia doar se întărește.
- 5° Mașinile franceze nu mai pornesc.
- 10° Începi să plănuiești o vacanță în Australia.
- 15° Pisica insistă să doarmă în patul tău. Norvegienii îmbracă puloverele.
- 18° Primăria din New York pornește caloriferele. Rușii fac ultimul picnic din sezon.
- 20° Mașinile americane nu mai pornesc. Cei din Alaska încep să poarte mâneci lungi.
- 25° Mașinile germane nu mai pornesc. Cei din Hawai sunt morți.
- 30° Politicienii încep să discute despre cei fără locuințe. Pisica preferă să doarmă în pijamaua ta.
- 35° Prea frig pentru a mai gândi. Mașinile japoneze nu mai pornesc.
- 40° Plănuiești o baie fierbinte care să dureze două săptămâni. Mașinile suedeze nu mai pornesc.
- 42° Transporturile sunt oprite în Europa. Rușii mănâncă înghețată pe stradă.
- 45° Toți grecii sunt morți. Politicienii chiar încep să facă ceva pentru cei fără locuințe.
- 50° Genele încep să ți se lipească atunci când clipești. În Alaska , oamenii își închid ferestrele de la baie.
- 60° Urșii albi încep să migreze spre sud.
- 70° Iadul îngheață.
- 73° Serviciile speciale finlandeze îl evacuează pe Moș Crăciun din Laponia. Rușii poartă căciuli cu urechi.
- 80° Avocații bagă mâinile în propriile buzunare.
- 114° Alcoolul etilic îngheață. Rușii nu sunt fericiți.
- 273° Zero absolut, mișcarea atomilor se oprește. Rușii poartă cizme.
- 295° 90% din planetă e moartă. Echipa de fotbal a Rusiei devine campioană mondială.

Colaboratori:

Prof.dr. Erfulescu Dana Mioara

Prof. Popa Cristian

Prof. Dobrinoiu Daniela

Prof. Bănică Maria-Dana

Prof. Bălășoiu Nicoleta

Prof Mînzatu Nicoleta

